

V tvé sí - le, Pa - ne Bo - že můj, všem
bou - řím vzdo - ru - ji a mo - řem ča - su
v pří - stav tvůj be - zpe - čně do - plu - ji.

2. Ať hrozí temné úskalí, / neb děsí hukot vln, / tvá moc vln hory povalí / a zachrání můj člun.
3. Mé kormidlo když řídíš sám, / utišíš příval pěn, / že dravým moře hlubinám / neklesne loď má v plen.
4. Hle, v dáli spásy kyne břeh / a blaha svítá kraj! / Tam v přístav veď mé lodi běh / a v svůj dej vstoupit ráj!

*A když ve svém soužení úpěli
k Hospodinu, vyvedl je z tísně:
utíšil tu bouři, ztichlo vlnobití.
Zaradovali se, když se uklidnilo,
on pak je dovedl do přístavu,
jak si přáli.*

Ž 107,28-30